

[Lysholm Christensen]

være nogle fejlskud, og det tror jeg man er nødt til at have en vis tolerance over for. Ikke for det, der skal selvfølgelig være styr på tingene til en vis grad, men der vil altid være nogle projekter ind imellem, som ikke lykkes efter hensigten.

Det ene, jeg mener, der er behov for på området, er altså en form for videnopsamling, og det andet er nogle flerårige bevillinger for de ydelser, vi giver nu. Som nævnt af andre ordførere er det ikke så rart at stå med ansvaret for et projekt og så ikke vide, om man kan fortsætte hen over næste årsskifte, så der er behov for nogle flere flerårige bevillinger; vi er jo allerede i gang ad den vej, men der kan nok gøres mere for at styrke den tendens.

Vi kan ikke støtte forslaget, som det foreligger, og jeg må derfor afvise det, men dog henviser til mine positive bemærkninger, som ikke kvæler enhver god tanke i forslaget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten. Jeg vil gerne sige tak til ministeren, som foretog en god gennemgang og også gav udtryk for stor forståelse for de tankegange, som ligger i vores forslag, selv om ministeren jo dog korreksede os en anelse omkring det, at vi i vores bemærkninger havde udtrykt, at udviklingsarbejdet ikke har haft en særlig høj prioritering igennem mange år.

Men hvis ministeren kigger videre, så fremhæver vi lige præcis et punkt på dette område, nemlig at der ikke har været praksisforskning; det er det, vi går efter dér. For vi fremhæver netop det, som ministeren også selv fremhævede, at med de mange puljer, som har været i de sidste snart 15 år, har vi taget et stort skridt frem. På den anden side siger vi også, at det, vi føler, befolkningen efterlyser, er – og det er derfor, vi bruger udtrykket, at det er bedre at give folk ressourcer frem for at skabe afhængighed – at vi netop tænker på de menneskelige ressourcer og en understøttelse af dem, og dér har vi »stadig væk lang vej at gå, når vi ser ud over det danske landskab«.

Ministeren fremhævede også, at kommuner og amter havde det svært i den henseende, at de skulle styre udviklingen lokalt. Det er noget af det, der har været afgørende for os. Det er så også rigtigt, som fremhævet både af ministeren og af flere af ordførerne, at det 3-årige forhåndstilsagn er en god ting.

På den anden side har vi også i socialudvalgssammenhæng mødt fortvivlelsen, når nogle falder ned i huller, hvis jeg må udtrykke det på den måde. Det er helt rigtigt, at der er et krav om evaluering, men det er jo kun et krav om evaluering af nogle af disse mange puljer. Derfor har vi fået ideen om udviklingsråd. Jeg kan forstå, at flere ordførere mener, at det er en alt for bureaukratisk ordning. Vi kender jo ordningen inden for andre sagsområder – vi kender den inden for skoleområdet, og vi kender den inden for folkeoplysningsområdet – og derfor mener vi, at den til enhver tid siddende minister kan have brug for et sådant inspirationsforum, som et udviklingsråd kan være.

Jeg vil godt takke samtlige ordførere, for jeg synes, jeg hørte alle sige, at der er god brug for, at denne debat fortsætter. Man kan sætte spørgsmålstegn ved få eller flere dele af den måde, vi har bygget det op på, men for os er der ikke nogen tvivl om, at det her er en vigtig debat, og vi er glade for de positive ord, der er sagt om at føre diskussionen videre, både om dele og om hele den måde, hvorpå vi socialpolitisk skal agere i de kommende år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 92:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til børnepasning.

Af Else Winther Andersen (V) og Pia Christmas-Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 19/4 94).

Forslaget sattes til forhandling.